

Zvaidižzdė

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 6

BROOKLYN, N. Y., 4 D. KOVO (MARCH) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS MATTER, MARCH 11, 1901.

Metas I.

Mokslaine.

Mokslaines mes visi matome, jaučiame ir suprantame. Visi jos trokštame. Kiekvienas tėvas geidžia savo vaikui gero, kada-gi jis mato, kad mokytam ant szio svieto yra geriau, jis trokšta savo vaiką leisti mokslainėn. Tautietis nori įskiepinti tėvynės meilę į jaunos gentkartės szirdis, ir jis jaučia kad tame daugiausia jį gelbėtų gera lietuviszka mokslainė, nes jis žino kad nuo mažumės szirdyje pasėta sėkla geriausia prigija ir didžiausią vaisių išduoda. Jis todėl trokšta, idant visi vaikai eitų į mokslainę. Kunigas organizuoja parapiją, ubagauja grasius dėl bažnyczios statymo, ir, žinoma, trokšta, idant tas darbas nuveiktų ant nieko, idant ant visada pasiliktu vieta, kurioje bus garbinamas Vieszpats Dievas mūsų tėvų ir mūsų paczių prigimtoje kalboje. Czionai jis tuojaus pamato, jog dėlei to neatbutinai yra reikalinga mokslainė, kurioje vaikai mokintųsi savo prigimtos kalbos, pažintų istoriją savo tėvynės ir ją numylėtų, susirisztų į vieną burelį ir laikytusi vietos, kurioje Dievas yra garbinamas jų prigimtoje kalboje. Datirimas mums parodo kaip nelaiminga yra ta parapija, kuri neturi savo lietuviszkos mokslainės. Pažiūrėkime į jos parapijonus. Visi jie atkelevę isz seno krajaus, visi tik tėvai, vaikų mažai. Kodėl taip yra? Ar tie tėvai vaikų neturi? Taip, tėvai vaikus turi, bet jie priguli prie airiszkių parapijų. Jie isz pats mažens pradėjo laikyti angliszkas mokslaines, pamėgo angliszką kalbą, todėl savo pri-

gimtą apleido. Nieko nedazinojo apie savo tėvynę, todėl jos nepamylejo. Ir taip niekina kalbą, kurią jų motinos kalba, ir net su savo tėvais nekalba lietuviszškai. Tokiems, žinoma, neyra miela vieta kur lietuviszškai Dievą garbina, ir jie pametę lietuviszką bažnyczią eina į airiszką. Na, o jeigu ta parapija turėtų savo lietuviszką mokslainę, argi taip su jauna gentkarte atsitiktu? Argi, prieszingai, ta mokslainė nepririsztų jaunuomenės prie lietuviszkos bažnyczios?

Tad visi aiskiai matome lietuviszkos mokslainės reikalingumą ir svetimos pavojingumą, bet dabar kyla klausymas kodėl neužvedame mokslainių mūsų paczių kalboje ir po mūsų priežiūra? Taip, rodos, lengva būtų susitarti, susiorganizuoti kur yra didesnis lietuvių burelis ir užvesti mokslainę, kur jų vaikeliai galėtų prasilavinti savo prigimtoje kalboje ir, paaugę būtų paramu ir dėl parapijos ir dėl tėvynės. Vienok tas, nežiurint ant nekurių pavienių ypatų mėginimo, niekur neįvyksta. Kokios-gi tada yra priezastys, taip nėmilasziđdingai mūsų mokslainių užvedimą stabdancios? Jeigu apsižiūrėtume gerai apie savę, perkratytume mūsų visas sąlygas ir mūsų padėjimą, tų priezasczių rastumė labai daug, bet svarbiausia, pagal mano nuomonę priezastis tai yra pinigų stoka. Taip! — stoka pinigų tai yra didžiausia kliutis, kurią priesz savę turi lietuviszka mokslainė, o kurią turi stengtis pergalėti.

Susitelkia kur lietuvių burelis ir tuojaus tarp jų atsiranda pora sumanesnių vyrų ir jie tuojaus stveriasi suorganizuo-

ti parapiją, idant turėdami savo bažnyczią ir kunigą, galėtų garbinti Dievą ir atlikti savo dvasiszkus reikalus savo prigimtoje kalboje. Auga lietuvių skaitlius, dauginasi ir bažnytėlės, ir rodosi, kad tie žmonės, kurie taip apie bažnyczios pastatymą rupinosi, neužmirsz ir apie jos užlaikymą, taigi pasirupjė ir apie mokslainės užvedimą. Vienok dedasi suvis prieszingai, Musų lietuviai veik bažnyczią pasistatė, jau apie nieką daugiau ir nesirupina. Apie mokslainę jau ir kalbos nėra. Kodėl tai taip? Pinigų nėra. Jei prisiziūrėsime mūsų parapijoms, rasime tenai kelis žmonių skyrius. Pirmiausiai rasimė tokius, kurie turi jau paangusius vaikus, daugiau ar mažiau pramokytus angliszkose mokslainėse. Tėki apie lietuviszkos mokslainės reikalingumą sau klausymo niekad neužduoda. Toliau rasime tokius, kurie dar neseniai apsvėdę ir dar vaiku, kuriuos reikalautų leisti mokslainėn, neturi, tokiems ir mokslainės reikalingumas nerupi. Pasakui rasime mūsų jaunikius, kavalierius, bet ir tie apie mokslainę nemislija. Liekti tik vieni, kurie turi vaikelius jau atėjusius į mokslainės amžių, tie isz visos szirdies trokšta turėti savo mokslainę, bet jos užvesti nepajėgia nes jiems stoka pinigų. Ir taip mūsų mokslainės netik nekyla, bet ir uždėtos nupuola, o vienok jos mums neszpasakytai yra reikalingos ir mes be jų nekilsime.

Jurinukas.

1861-1901
PERAGIMAS ANTANO TURTINIKU.
 VAIKŲ PO BOURŽUJŲ VILKIMŲ.

(Laba)

„Ar tikrai motina?“, Turtinikui tarė. „Čia padarė, kad aš būčiau, nes tuva išgama, ne vaikas.“ Motina vaipėsi, tačiau nedidytai. „Bodysne atleik, kuną palaidejo ulyčios kapinės.“ Andrius čia palaidotas. Andriukas iškišo iš žemės ranką; rimas, tai pamatė užkask ją su žeme. Per naktį vėl aušarėlis ranka išlido. Išgirdęs Skėmenų kunigas Bernotavychia ėjo pats žiūrėti. Atradęs kaip žmonės sakė, suvadino parapijones. Susirinkus klausė tėvų, kas tai buvo per vaikas? Abudu atsakė: „Buvo labai piktas“, o Barbora prisipažino gavusi nuo jo per sprandą.

Tuokart kunigas pasakė pamokslą labai graudų ir pridūrė: „Negali žemėje tilpti ranka, užgavusi motiną savo. Turi būti korota ir čaižyta, nes gyva budama paliko be koronės.“ Tai taręs išplovė lazdele iš blindės medžio, kapinėse augančio, ir liepė motynai kapoti per šią ranką. Vos tikta Barbora keletą kartų — čakšt, čakšt surėžė, ranka pasislėpė ir daugiau nesirodė. Klebonas tą lazdele įsmeigė į kapą Andriuko, kuri pavasaryje prigijo ir ilgainiui išaugo į medį.

Paskiaus motinos baidė negerus vaikus, tarydamos: „Oi vaikai, išaugo jau kapinėse karklas! Nukoros ir jus Viešpats, jei gimdytojų neguodosite, neklausysite!“

Studentai tą privedimų išklauzė, persigando ir zadėjo niekuomet tėvams neprieštarauti.

IX.

STEBUKLINGA KORONĖ.

Vaikams per dienį skaičiusiems, Antanas šį privedė atsitikimą:

Neseniai Vainuotos parapijoje, Paprusėje, įmaningai gyvenono ukininkas Petras Žilis, kurs su savo motere Ona turėjo du sūnus — Jurgį ir Joną. Tuodu vaiko išmokino poterį ir tikėjimo katalikų tiek, kiek tėvai pats mokėjo.

Vyresnysis sūnus, Jurgis, nuo pat kūdikystės buvo atkaklus ir piktas. Nepaklausydavo suvis lėtos motinos ir tankiai užduodavo anai širdį. Ne kartą su atsidusėjimu ta sake:

„Oi vaikeli, vaikeli, kas bus iš tavęs? Nelenki tėvų savo — busi nelaimingu, pakoros tavę Viešpats!“ Šis tačiauis tą žodžių neklause.

Paaugęs Jurgis pradėjo vaikiotis į Prusus ir nešė arčiau: Kitiems tą bjaurybę pristatydamas ir pats ligalauk sriaubti ją pradėjo. Žodži sakant, pasileido, nes nuo geriančių kontrabandnešių niekuomet negali tikėtis nieko gero. Petras, tėvas, turėdamas septynesdešimtis trejus metus amžiaus, peršalo turguje ir įsirgo karščiais arba šiltine. Ligoje kaip reikiant spaviedojosi ir pavedė gyvenimą Jurgiui. Bet žinodamas jį esant nedoru, kartkartėmis įsakė, idant jo moterį, o savo motiną Oną, paduotai užlaikytų. Tokį parėdymą padaręs, dažliai numirė. Kurį palaidojęs sūnus Jurgis vedė sau moterį, vardu Kotryną. Tuojaus po parėdkos atėmė nuo motinos moteriškąją gspadorystą ir atidavė savo pačiai, o senai motinai šep užsake: „Jei tu, motin, dirbsi prie gyvenimo kaip samdyta merga, duosiu tau duoną, bet nedirbant — neduosiu“.

Motina tuos sunaus žodžius išgirdusi, atsakė: „Suneli, pasenau, turū jau šešesdešimtis sekms metus amžiaus savo; nežinau, ar stengsiu teip dirbti, kaip jauna mergina, tačiau kiek galėdama krutėsiu, šarpuosiu“.

Darba motinos netiko Jurgiui: vieną kartą iš Tauragės jomarko girtas parvaživęs skaudžiai ją subarė ir praminė veltėdžia. Motina apsvierė ir nieko neatsakė. Kad Ona negalėjo greitai pavalgyti, Jurgis tarė: „Oi tu, motin, valgai už keturis, o darbo tavo nėra nė už pusę mergos!“ Atsakė motina: „Vaikeli, pasenau, negaliu daugiau dirbti, o dantų neturėdama negaliu veikiai sukramtyti, jami visą dalenką suvalgo, pakol aš vieną kąsnį praryju; todėl rodausi daug valganti“.

Keletui dienų praslinkus vėl Jurgis užpuolė barti motiną, ši pradėjo verkti. Ką išvydęs Jurgis sušuko: „Dabar čia vaipysiesi, ir be to, surukai kaip sena naginė — kas tu esi per pone. Paėmus tūrbelę, eik per žmones ir surinksi maistą!“ Tai taręs griebė motinai už rankos ir išstume per duris. Dabar pridūrė: „Eil, idant aš tavęs namuose savo nebregėčiau!“ Motina priemenioje atsakė: „Nu, gerai, gerai, Jurgi, kad manim neišėjai — eisiu, bet atsimink, ką tau mirdamas tėvas įsakė. Minėk, jei visi turtelį, per amžių mano sudėtą atėmiai!“ Jurgis tuos žodžius išgirdęs kriokterėjo: „Dabar tu savo turtus man kašiosi! Ką turiu vis tai mano yra!“ Ant galo pagriebęs motiną už sprando išstume iš priemenos.

Motina verkdamą išmėdė nuo marčios Kotrynos mašėlį, užsikabino, paėmė ramentų ir išėjo į žmones. In pirmus namus įėjus, tarė susiedka: „Na, Petriene, ar jau ir tu ubagauji?“ Ši, sunaus neskydama, atsakė: „Eimu, čiu, susiedkėle, — pasenau, negaliu sau duoneles uždirbti.“ Tai tarusi papoterė, gavo sau jų miltų, ir stemcisi toliaus. Taip vaikščiojo ir maitinosi per pusę metų. In Lapkasių sodą nuėjęs, užpuolė šunes, parvertė ir perplėšė sėrmėgą, tačiauis nejkando. Atsikėlus tarė: „Šuneliai, šuneliai, ko taip įpykote? aš jums per kiauų amžį savo niekuomet nieko blogo nedariau!“ Šunes tuojaus nutilo. Senutė sėdosi ant pamato ir sukuro šv. Tadeušą ožio balsu, nes iš priezasties priepuolio virpėjo.

Gaspadinė išėjusi tarė: „Oi tu vargšė Petriene mūsų žunias teip pergėsdino, cikš, meldžiamoji, grūcin!“ Ši per slenkstį įsiritusi parpuolė ir tarė: „Oi, kumute, persigando, susitrenkiau nugarikaulį, nes kritau augštienika ant akmens, širdis alpsta, ar nebus tas parpuolimas prie aščia mano smerties Tiesų pasakiusi, ir nebūjav mirti, nes negaliu paeiti ir nebveikiu grumtiesi su žmonių šuneliais.“ Gaspadinė pasodinusį ją prie pečiaus, davė šiltų batvinių srebti, bet šį mažai ką srebusi tarė: „Panaite, liepk man pataisyti guolą priemenios kertelėje, matau negalesianti toliaus keliauti!“ Gaspadinė taip ir padarė: davė anai ant šiaudų guolą, suteikė pagalvį ir kailinius užsikloti.

Gaspadinė mtydama Oną silpnyn cinant, parvedė kunigą, kurs ją dažliai apžiūrėjo su šventais Sakramentais. Paskiaus davė žedį Jurgiui, bet tas neatėjo, tiktai brolis Jonas atvyko aplankyti savo motiną. Dar trejėta dienų pagulėjusi Petriene atidavė Dievui dušį. Gaspadorius, vardu Ignacius, pats važiavo pas Jurgį ir prašė pinigų grabui ir dėl laidotuvių. Jurgio nerado namieje, nes buvo į Prusus iėjęs arlikos nešti. Jonas, jo brolis, davė tris rublius, o Jurgienė, Kotryna, teipgi tris. Naktyje, Jurgiui girtam parsivilkus, tarė moteriškė: „Ar žinai ką tėvai, tavo motina, o mano uošvė, Lapkasių sodoje pas ukininką Ignacių numirė; buvo čia pats Ignacius, reikalavo pinigų laidotuvcms — Jonas davė tris rublius, o aš antra tiek.“ Atsilėpė Jurgis: „Oi gerai, kad ta supuvusi boba ir nuspendėjo, nuklėpė, bet kur tu gavai tris rublius, kuriojus davė?“ Ši atsakė: „Emaiu iš skrynėlės, kurioje laikai nauda.“ Tai Jurgis: „Kaip tatai mano pinigų dalini?“ Ši atsakė: „Mudvieju abiejų pinigai,

ne tavo vieno." Kriokė Jurgis: „Dar tu, bjaurybe, bezliepyčia, manpinigus kleisi! Aš tave taip išvarysiu kaip motiną — nejuokavok su manim!" Atsakė Kotryna: „Ne, meldiamasis, kad teip gailiesi tų pinigų, eikiva pas Ignacių, gal dar neišleido — atimsi." Vos išaušus, Jurgis pagriebė kepurę ir ėjo. Kotryna sekė paskui. Inėjęs Jurgis į grinčią ir pamatęs gulinčią motiną, nei poterių nesukalbėjo, bet tuojaus puolė ant Ignaciaus, tardamas: „Atiduok man tris rublius." Ignacius tarė: „Susimildamas, pasimislykie, ką tu darai, juk tavo tikroji motina mirė! Tu n'esi suvisu plikis — dėlko negali tos palaidoti, kurios smerčio pats buvai priežasčia?" Jurgis šaukė: „Tauzyk, netauzyk — atiduok man tris rublius!" Ignacius ištraukęs pinigų tarė: „Ne tu man davci, ne tau ir atiduosiu." Jo akyse atidavė Kotrynai. Ta šoko prie nabašnykės, po sudėtomis jos rankomis pakišo pinigų ir sakė vyrui: „Aš Viešpačiui zadėjau duoti tuos pinigų laidotu-vėms, negaliu jų priimti — atimk, kad nori, nuo motinos!"

Jurgis tuojaus šoko prie kuno ir griebė atimti pinigų; beimant numirusi motina — capt, kibo už rankos ir užgniauzė visą delną. Žmonės ant šermenų suėję visi persigando. Jurgis norėdamas išsisukti, lauzė pirštus numirusios, bet juo šis didesniai veržėsi, tuo numirėle stipresniai spaudė. Jurgis, nors tikras bandžiulis, vienok persigando, pradėjo verkti ir melsti motiną, kad paleistų, bet nieko nemačijo.

Jurgis, negalėdamas pasilenkęs pastovėti, šoko šalim; nutraukė nuo lentos stungusį kuną motinos ir valkiojo po triobą arba grinčią. Žmonės persigandę spruko laukan. Užverta Jurgio ranka pamėlynavo, nes kraujas tekėti negalėjo. Inpuolė liga, gangrena vadinama. Ignacius skubino iš Tauragės parvežti daktarą, kad apžiurėtų, gal dar gyva Petrienė, arba atpjautų jos ranką. Bet pakol tas atvažiovo, Jurgis pradėjo alpti ir mėlynuoti, o ilgai netrukus be kunigo numirė ir pajudavo, it anglis. Tuokart motina jį paleido.

Paskiaus atvažiovo daktaras su assesoriumi, išsiteiravo kas, kaip buvo, surašė ir daleido kunus palaidoti. Žmonės, nedrįsdami kuną Jurgio šventoje vietoje palaidoti, užkasė aną be kunigo už kapų, o motiną kapuose. Garsas tos koronės Viešpaties pasklido į visas puses.

Antanas, pabaigęs tą apsaikymą, tarė vaikams; „Nors ne visuomet Viešpats teip aiškiai koroja vaikus, tėvų neguodojančius, vienok amžyje savo neregėjau laimingų tų vaikų, kurie neklauso ir nenorkia savo gimdytojų. Nes-gi Dievas pats pasakė: „Jei nori būti laimingu ir ilgai pasaulėje gyven-ti, guodok tėvą ir motiną tavo."

X.

NEDORA MARE.

Krukių parapijoje, Trumpakojų sodziuje, gyveno ukininkas Jokubas su motere savo Jonke; turėjo sunų Mateušą ir dukterį Marijoną. Mateušas buvo niekuomi nedėtas vaikas, bet Marijona išsigimė labai pikta. Vos šeštus metus amžiaus uzkludžiusi, iš mažos priezasties pyko. Supykusi narstė akis, griezė su dantimis ir plėšė pagaliaus marškinius savo.

Nekartą motina paėmusi rykštę čaižė per basą ir varė ozelį į mišką, bet Marijona perplakta dar labjaus kriokė, žegčiojo; ant galo susirgo ir atsigulė. Tėvas su motina tai regėdami, dusavo ir sakė: „Oi, Viešpatie, korodamas mudu davei tą nedorą mergelę, bet ką daryti! mudviejų yra dukte — auglkime ir dabokime ką išaugšime."

Vieną vakarą nusivedė motina Marę pas susiedą, kurs keletą vaikų turėjo. Marę pamačiusi lėlė, didėi jos užsigeidė, bet susiedo, mažesnę dar mergaitę, nenorėjo duoti. Marę tuojaus pašoko iš apmaudos, pradėjo labai verkti. Jonkė, moti-

na, paėmusi už rankelių, norėjo vesti namon — ši n'ėjo. Motina ėmė į glėbį, ši spardėsi ir draskė su nagais burną. Nemitusi motina pametė ją ir nuėjo viena namon; ši išbėgo paskui, bet vos motina sugrįžus norėjo vestiesi — ši vėl sukrito. Motina paėmus rykštę sudavė gerai dukterei, partėšė namon, bet vos sugrįžusi Marijona susirgo.

Pasitaisiusi tankiai mušėsi su piemeniu Juozu, užmušė paršelį, todėl tėvas, Marijonai girdint, tare Jonkei: „Motin, kas bus iš tos mudviejų mergeles? Susiedai iš jos juokiasi, namiškiai visi neužkenčia — nieko nėra bjauresnio už nedorą mažą. Ištikro, tolesniam savo amžyje bus nelaiminga! Bet ką padarysi, tarsi giltinė į aną įlindo!" Motina atsakė: „Teisybė, tėvai, nežinau kas gali bet iš jos; šitai rodos bjauri ir ant veido — akys išputo ir paraudonavo, it triušė, lupa atkrito, kaip senos kumelės, pati suruko, it išdziuvęs šikšnotgalis — bjauru ir žiurėt!" Tarė tėvas: „Dar tas tai yra mazu dalyku — ir prie bjauraus veido gali priprasti, bet kas galės gyvėti su tokia ozka? Juk šitai ir dabar susiedai sako: meldžiami, vaikai, n'ekite pas Jokubą, jo nedora Marę tuojaus išmuš jus."

Mariutė tai girdėdama neišturėjo; pradėjo verkti, šoko prie tėvų, pradėjo praprašineti ir zadėjo metavotiesi. Paskiaus atsigulė ir užmigo.

Buvo grinčioje su aliejumi maliavotas paveikslas kankės Viešpaties Iėzaus, o tame išrašytas didėi bjaurus zydas. Kad Mariutė, jau tryliką metų turėdama, vieną kartą labai supyko; tarnaujanti mergelė, Nastė, tarė: „Ar matai, Marijonėle, šitą žydą? plaukai paryžę, it kiauless šeriai, akys plačios, it torielkos, vambros storos, it pavalkai, nosis pakumpusi, it vanago, dantys ilgi, it vilko; tokia tu debar esi!" Mariutė stvėrė sau tuojaus už nosies ir nutilo.

Vos mergelė iš grinčios išėjo, Marę nukabino paveikslą nuo sienos, subadė ir sukarpė į šmotelius. Tėvas paveikslu pasigedęs ir kur dingo pajutęs, pabarė Marijoną, vienok nemušė.

Paaugusė jau Marijoną vie as jaunikaitis ketino paimti už moterį, tik bauginosi jos nedorybėms, o norėdamas datirti ar taip yra pikta, kaip šneka žmonės, kažin-ko nujojo pas ją ir rado besiuvančią marškinis. Čia pat gulėjo žirkles, kurias vaikas paėmęs — čakšt, tyčiomis perkirpo jos drobę. Marijona, apmaudą neišturėjusi, griebė tas pačias žirkles ir su smailuoju galu šmakšt — perdurė vaikinui ranką iki kaului. Jaunikaitis, apvyniojęs su skepeta ranką, pametė ant stalo tris rublius, išėjo ir daugias negrįžo. Po to atsitikimo nė vienas vaikas nė skersas į Marijoną nežiurėjo.

Pakol tėvai gyvi buvo, Marijona darbavosi prie gyvenimo, bet tų netekus, o broliui Mateušui gaspadorium pasilikus išėjo tarnauti pas žmones. Niekur nepabuvo ilgiaus kaip metus, nors buvo sveika ir darbšti, bet besihardama, begalo visur įsipyko.

Pasenus tėjo į davakas ir stengėsi gyvėti Tituvėnuose, vienok, nė kokioj gaspadoj nepatildpama, turėjo eit ubagaut. Bevaikščiodama peršalo ir Daukšų sodziuje numirė. Visiems buvo žinoma ir nuo visų pasit-Mare vadinama. Pats ją mačiau Tituvėnuose 1823 m.

Kad Mariutė, iš prigimimo pikta, butų savę suvaldžiusi, ištikro butų ištekėjusi ir dailiai amželį savo pergyvenusi. Bet kad nemokėjo suvaldyti, turėjo vargti lig pat myrio. Taip viena yda prapuldo žmogų. Todėl, vaikai, piktas išsigimę, stengkitės savę perlausti ir suvaldyti per protą. Tuokart busite laimingais. Nesunku yra tam būti geru, kurs geru užgema, bet dideliu daigtu yra piktam savę geru padaryti,

(Toliaus bus.)

SZVENTAS TEVAS
LEONAS XIII.

Norint amžiai išduoda didelius vyrus, bet ne kiekvienam iš tų didžiųjų suteikta yra amžių pergyventi. Prie didžiųjų, kurie gilios senatvės sulaukė, priguli ir šv. Tėvas Leonas XIII. Priešz isrinkimą ant popiežiaus Leonas XII, valinosi Joakimas Pecci. Gimė mieste Carpineto 2 d. Kovo,

riarkų, 725 arkivyskopus ir vyskopus ir 376 vyskopus tituliariskus t. y. be diecezijų.

Seniausiu iš kardinolų yra Palermo arkivyskupas kard. Cesia, turintis 89 metus, o jauniausiu kard. Viviai Toto 47 metų.

Kada da Leonas XIII buvo jaunu ir apėmė Perugijos Arcivyskupystę, o ant Apasztaliskio sosto sėdėjo Grigalius XVI, tulas zokoninkas jam pranaszavo, buk jis liks Popiezių ir vieszpataus dvideszimts metų. Kaip zokoninkas

810 m. Kunigu tapo iszszventytas 31 d. Gruodzio 837 m. In szesziis metus popieziunimui ant kunigo Joakimas Pecci tapo konselioras ant Arcivyskupo ir nuizustas į Brukselę kaipo Apasztaliskzas Pasizuntinys. 1840 m. tapo prekanonizotas ant arcivyskupo Ferudzijos, kuriai sostą įtūmė 19 Sausio, 846 u. Kaipo labai atsižyinatį 1853 m. Popiezius Pijus X Arcivyskupo Joakimą Pecci nominavo Kardiolu.

Kada 7 Vasario 1878 m. nuairė Pius IX. Kardiolas pakimas Pecci 20 d. Vasario 1880 priinkis ant visos aaznyzio valdytojo, o 3 diezių Kovo karunavotas kaipo isos Baznyczios galva, arba opiezius, 1 diezių Sausio 888 m. Leonas XIII apvaikejo Jubielių 50 metų amzius.

1893 m. sv. iszcziojo 50 metų vyskupystis, o 2 diezių Kovo 1900 metų jis pabaigė 1 metą, ir ta diezi iszkilminis buvo Rytų diezių Kardiolikus apvaiszcziojama. To atmenamoje diezoje Sv.

ėvas Sikstiniskioj koplyczioj atlaikė sv. miszias, o paskui riemė ant audijencijos kardiolus ir daugelį kitų prakilnių patų. Sv. Tėvas yra sveikas ir jam daktarai pranaszauja, ad galės iki 100 metų gyventi.

Leonas XIII laike savo 23 metų vieszpavimo 130 nominavo kardiolų isz kurių jau daugelį pergyveno, erigavo 31 naują arkidieceziją, 101 dieceziją, 3 apasztaliskzas deleccijas ir 61 apasztaliskzą vikariata.

Dabar katalikiszka baznyczia turi 55 kardiolus, 11 pat-

pranaszavo taip ir stojosi; - nuizūgo numirė Grigalius XVI o ant jo vietos tapo iszrinktas Giovanni Maria Mastai Ferretti, kuris priemė vardą Pijus IX. Jis Joakimą Pecci pggelė į kardiolus, o po jo smertei Pecci tapo iszrinktas ant visos Baznyczios valdytojo, ir jogei tas viskas iszszpildė, Leonas XIII tiiszo, kad ir paskutinė pranaszystė, kas link jo 20 metų vieszpataavimo, te pgi iszszpildys ir jis numirs nesulaukęs pabaigos XIX amziaus, kada gi pergyveno tą laiką, idant Vieszpaciui Dievui padėkupoči, jis apgarsing jubielių, kurį su didele iszkilme apvaiszcziojo. Tas jubilius pern i buvo apvaiszcziojamas tiktai Ryme. Idant duoti vieszp sv. m. isz yatingų mylistų geriems katalikams

From Harper's Weekly.

Copyright, 1885, by the American Mosaic Company.

PAPIELIUS TĖVAS LEONAS XIII.

naudotis, Leonas XIII szimet tą jubilių apgarsino dėl visos pasaulės. Idant dastoti didelių jubilejaus atlaidy reikia uzganapadaryti sekanczioms iszlygoms: atlikti sv. iszpažintį, priinti Szvencziausią Sakramentą, per penkioliką dieių kasdien lankyti keturias nuo Vyskupio paskirtas baznyczias ir melstis ant sv. Tėvo intencijos t. y. už sv. Baznyczios paugsztinimą.

Laiką, nuo kurio jubilius, prasideda ir kada baigiasi paskiria vietinis Vyskupas,

Truputis apie krikščionybę ir kitus tikejimus.

Kynų pasiuntinys Washington, Wu Ting Fang, sukėlė didelius gincus Amerikos laikraščiuose apie Konfucijaus ir Kristaus mokslą. Pirm poros mėnesių New Yorke, kalbėdamas apie savo krasztą, jis pastatė Konfucijų (i- kurtoją kyniečių tikėjimo; gyveno 500 metai prieš Kristų) augszcz'au už Jezų. Ir vėl, neseniai rabinas Silverman išsitarė, buk teip vadinamą „auksinį prisakymą“ (nedaryk kitam to, ko pats nenori, kad kiti tau darytų) Jezus paėmęs iš Talmudo. Žinoma, rabinas likosi tuoju sumusztas, nes Talmudas buvo pradėtas raszyti 100—200 metų po Kristui. Bet kilo klausymas, ar Isganytojas nepaėmė to prisakymo nuo kokio nors galvocziaus, pav. nuo Konfucijaus kurs jį jau keli szimtai metų pirmiau žmonėms skelbė.

New York Journal, vienas iš labiausiai prasiplatinusių laikraščių daugiausiai dėl puikių įžengiamųjų straipsnių (editorials), išrodė augsztumą Kirsraus mokslo už visus žmogiszkus mokslus, tame skaitliuje ir Konfucijaus mokslą. Tvirtina jis butent, jog Kristaus mokslas tai progresas, Konfucijaus — stovėjimas ant vietos. Kristus liepė žmonėms daryti sunkius, idealiszkus daiktus ir dėlto matome, kad krikščionys paprastai negyvena pagal savo Mokytojo prisakymus, bet už tai prie idealų, kuriuos Jezus pastatė jiems už siekį gyvenimo, pamaži artinasi, — žengia tolyn. Krikščioniszka civilizacija yra vienatine civilizacija, kuri stumia žmoniją tolyn. Tuo tarpu Konfucijus mokino savo pasekėjus iszmingingų dalykų, bet žmogiszkų, nestatė jiems jokių idealų — ir kyniečiai nedaro jokio progreso.

Sztai ką tas laikrasztis raszo apie „auksinį prisakymą“:

„Czė yra žodžiai Konfucijaus, isztarti pirm dvidešimts keturių szimtmeczių — ir isztarti be abejo kitų žmonių dar seniau:

Ko nenori, kad kititau darytų, nedaryk kitiems.

Sztai žodžiai Kristaus, pasakyti žmonėms į penkis szimtmeczius po Konfucijaus mirzčiai:

Visus daiktus, kuriuos norite, kad žmonėms jums darytų,

darykite ir jiems; nes tai yra įstatymas ir pranaszai. Mat. VII, 12.

Svarstysime sziądien skirtumą tarp senos ir naujos formos auksinio įstatymo, tarp mokslo Konfucijaus — kurs reiszkia stovėjimą ant vietos — ir mokslo Kristaus, kurs reiszkia progresą.

„Nedaryk kitiems to, ko nenori, kad kiti tau darytų.“

Prastam žmogui iszrodo tie žodžiai protingi ir užtektini. Net prakilus protas Konfucijaus priėmė tą negatyviszką formą doros.

Senovės galvocziai sakė: „Nenori, kad tavę apiplėsztų, plaktų arba užmušų — dėlto neplėszk, neplakk, neužmušzk.“

Bet Kristus pasakė: „Daryk kitiems tą, ką norėtum, kad tau kiti darytų. Neužtenka susilaikyt nuo skriaudimo artimo reikia jį szelpti. Jeigu butum pavargęs ir alkans, norėtum, kad tavę suszelptų. Užtai, jeigu turi užtektinai, szelpk tuos, ką yra pavargę ir alkani.“

Didelis yra skirtumas tarp senovės negatyviszko mokslo ir Kristaus auksinio prisakymo.

Kristaus liepimas yra įstatymas progresyviszkos dorybės. Yra tai įstatymas veikiančio tikėjimo.

Senas įstatymas buvo stovėjimas ant vietos. Naujas Kristaus įstatymas yra judėjimas.

Tikime tvirtai, kad ant įstatymo remiasi netik augimas religiszkų jausmų, bet viskas, kas yra gero mūsų vis dar szlubuojanczioje civilizacijoje.

Laikydamasis mokslo Konfucijaus svietas stovėjo ant vietos.

Neskriausk manęs ir asz neskriausiu tavęs.

Toks buvo padėjimas ir nieko nebuvo daroma; nebuvo jokios atmainos. Kynai su negatyviszka forma įstatymo szimtmeczius stovėjo ant vietos.

Krikščioniszkas svietas ėjo pirmyn, nes po Kristaus mokslu nė vieno žmogaus sąžinė negalėjo rast ramybės, kol nebuvo padarytas geras ir tai dar be vilties žemiszko užmokesnio.

Nedorėliai paszwentė savo paskutines dienas ir turtus labdarystei, bijodami baumės už nedarymą kitiems to, ko jie nuo kitų norėjo.

Žmogus, kurs klausė Kristaus ro-

dos, priėmė visus prisakymus, kurie iki anam laikui buvo visų priimti. Jį butų pagyrę visi — bet Didis Mokytojas tarė:

„Eik, parduok viską, ką turi, ir atiduok pavargėliams, o turėsi izdą dangų; o eik, sekk manę.“

Nera palengvinimo. „Duo, iszdzalink, atsimink pavargėlius.“

Tolesnius žodžius New York Journal'o paduodame sutrumpinime.

Visi kiti tikėjimai, paties net Konfucijaus, buvo taikinami prie to, kad žmones laikyti paklusnume įstatymams bei valdovams. Kristus nežinojo jokio valdovo, iszėmus savo dangiszką Tėvą. Jo tikėjimas, tai tikėjimas pavargusių, tikėjimas, kurs vergus padarė lygiais su Rymo patricijais. Daryk kitiems tą, ką norėtum, kad kiti tau darytų — yra Kristaus liepimas, kurs dar neyra iszpildytas nė tukstantinėje dalyje. Bet jis padarė daug daugiau gero žmonijai, nekaip visi žemiszki įstatymai, į kruvą suimti.

Apie gerą, kurį Kristaus mokslas atneszė ir ligsziol nesza žmonijai, reiktų pamislyti mūsų netikėliams, kurie teip drąsiai mėgsta tvirtinti, buk stambeldystė butų pastacziusi Lietuvą ant augsztiesnio laipsnio civilizacijos nei krikščionybė. Patariamė jiems skaityti N. Y. Journal'ą, kuriame yra tankiai judinami tikėjimo, ypatingai krikščionybės, dalykai, o užtikriname, jog tai be naudos ir tai dideles naudos jiems nebus.

Geras pamokinimas.

Deszrinių miesteliuje gyveno Juozas Kreivėnas didei iszmingingas žmogus. Turėjo jis kelis margus lauko, bet didžiausias jo užsiėmimas buvo prekystė. Turėjo jisai krautuvē, po teisybėi mažą, bet pilną reikalingiausių kasdieninių daiktų. Vieną žimos vakarą, Kreivėnas jau rengėsi gulti, kad tuom tarpu atsiminė, jog neuždarė krautuvēs durų. Sugryzo tada į krautuvē, bet czionai pamatė netiketą daiktą; — Petras Ragaizis, jo kaimynas, kabino isz puodo sviestą ir dėjo į savo kepurę. Pajutęs, kad kas ateina, užsimovė kepurę ant galvos ir stovėjo tartum laukdamas ko

ateinancio. Kreivėnas nudavė buk nieko nematęs, ir meilei kaimyną pasveikino:

— Sveiks druts, miels kaimyne! kas gero girdėti? Gerai, matai, kad užėjai. Man teip nesmagu, tai nors pasikalbėsiva. Eiva — czia į stubą, tenai pečius kurinasi, tai bus szilcziaiu.

Ragaisziui nelabai tas užkvietimas patiko, bet ką gi galėjo daryti? — Jei-gu neis, Kreivėnas gali ką blogo pamislyti, arba dar pažvelgti. Tada noroms nenoroms ėjo paskui Juozą. Tas jį atsivedęs į stubą pasodino pas pečių ir tai teip, kad Ragai zis atsirado prie pečiaus, kur gana smagiai kurinosi sausi beržiniai szakaliai. Juozas pašistatė sau kedę ir teip atsisėdo, kad Petras negalėtų nuo pečiaus atsitraukti.

— Na, kas pas tavę, Petrule, girdėti, kaip sveikata? — klausinėjo Kreivėnas, tartum nieko blogo nemislydamas, — Man kas tai pilve negerai. Išgersime kiba po sznapsuką, ar ką, tai gal bus sveikiau.

— Atneszk, dusziute, mums sznapsos, tarė Kreivėnas į paczią, nesijudindamas nuo kedės.

Dabar Ragaisziis pajuto kaip pavojingas yra jo padėjimas, nes jau sviestas pradėjo tirpti, o Kreivėnas pamaiszė pečiuje ugnį ir dar daugiau szakalių ėmė. Norėjo jis pasikelti ir eiti, bet Juozas jo neleido.

— Dovanok man, Juozuti, bet asz negali czionai sėdėti, czia labai szilta.

— Ee! tai nieko, atsakė Juozas ir suvis nesijudino su savo kede, nedaleisdamas tokiu budu ir nelaimingam Ragaisziui atsikelti.

Tuom tarpu Juozienė atneszė degtinės ir kaimynai pradėjo ją ragauti.

Per Petro veidą pradėjo varvėti prakaitas. Jis patraukė ranka ir pajuto kad prakaitas tirsztas. Suprato, kad kepurėje sviestas pradeda jau leistis. Pakilo, tartum but kas žarijų po juo padėjęs, bet Juozas paėmė jį už rankos ir tarė:

— Kaimynėli, broli, palauk dar. Išgersime dar po vieną. Pareisi da ir namo, bene czionai toli, ir vėl pripylė degtinės. Išgėrė. Sviestas jau suvis pradėjo tirpti ir bėgti per Petro veidus.

— Juozuti, broli! tarė Ragaisziis, mano pati serga, asz turiu eiti namo Nėra kam nė vandens paduoti, o teip baisiai troszkina.

Kreivėnas, vienok, nuduodamas meilę, neleido jo ir tarė:

— Na matai, kaimynėli, pati serga ir tu mums nieko nesakai. Tik kaimynką palankyti priguli. Ir vėl pripylė degtinės.

— Klausyk, dusziute, tarė Juozas į savo paczią, mudu czionai gereva, o neturi nieko užkasti. Atneszk nors duonos su sviestu. Szendie turime szviežio sviestuko, tad bus gerai išgėrus užsikąsti.

Tuom tarpu įkaitęs sviestas teip pradėjo bėgti per Petro veidus, kad jis nieko negalėjo matyti. Nuo veidų bėgo ant pečių, ant krutinės ir Ragaisziis išzrodė kaip butų visas kuom aptepliotas.

— Kas tau, kaimynėli yra? klausė Kreivėnas, ar ir tu sergi; dabar teip szalta, o tu teip baisiai prakaituoji. Bet kas czionai koks įstabus tavo prakaitas, tarė Juozas lenkdamasis prie Petro.

Dabar Petras jau szoko bėgti, bet Kreivėnas padėjo jam ranką ant galvos ir tarė:

— Petrutė nesiskubijk. Dar parveisi. Maniszė apsirėngs, tai visi sykiu eisime.

Ragaisziis jau neklusė, tik stengė si atsikelti. Kreivėnas spaudė jo galvą, o sviestas dar labiau bėgo. Matydamas dabar Petras visą blogą savo padėjimą, stumė Juozą nuo savęs ir norė bėgti, bet sviestas teip jam bėgo per akis, kad jis nieko nematė. Viduryje stubos griuvo, bet tuojaus atsikėlė ir išznėrė per duris. Kada Ragaisziis jau buvo lauke, Kreivėnas tarė:

— Na, prie sviesto dar ir degtinės tau pridėjau, bet dabar žinosi, kad svetimo daikto nereikia judinti.

Zinios iz pasvieczio.

Norėjo su dinamitu sugriauti bažnyczia.

Priesz niszparus ėjo į Marsilijos Katedrą nepažįstamas koks žmogus ir išszitraukęs iz po drapanų dvi žvakes, uždėjo jas ant liktoriaus, stovinczio pas altorių, paskui jas užžiebė ir atsitraukė. Bažnyczia buvo tuszczia — tiktai du elgėtos stovėjo pas duris. Nepažįstamas priėjo prie jų ir davė jiems po 10 frankų, praszydamas, idant pavaktuotų žvakes kad jos visos sudegtų. Elgėtos apsiėmė. Gana ilgai juodu sėdėjo ir žiurėjo į zibanczias žvakes, bet kada pradėjo žmonės rinkitis ant Dievmaldystės, apėmė juodu baimė. Ko jėdu bijojosi — nežinojo, bet tartum jiems ko-

kis vidurinis balsas kuszėjo, kad tos žvakės nelaimę atnesz. Paszaukė tada jėdu zakristijoną ir pareikalavo, idant tas paszauktų kunigą. Kada kunigas atėjo, elgėtos jam viską papasakojo, prjudurdam, kad jiems koks vidurinis balsas kuszėjo, idant jėdu užgesintų tas žvakes, nes nelaimė atsitiks. Kunigas izspradzių nusistebeėjo, bet paskui paėmęs žvakes perlauzė ir pamatė, kad apaczioje žvakės viduryje buvo izzdrozotos ir pripiltos dinamitu.

Toku budu tapo sulaikyta baisi nelaimė.

Norėjo pakart eks-zokonyka.

Shankin'e ant salos Wight buvusis zokonikas, Viktorius Ruthven, laikė prakalbas, kuriose baisiai bjaurino katalikiszką tikėjimą ir zokonus. Klausytojai labai pasipiktino ir nugriebę kalbėtoją smagiai jam sudavė. Paskui norėjo jį pakarti, bet policija atgynė.

Mat žmonės, nematydami kitokio budo atsiginimo nuo izzvirvelių, pradės jiems kaulus malti.

Kruvinas lietus.

10 dieną Kovo Italijoje buvo įstabus apsirėszkimas oro. Kilo didelės miglos ir buvo baisus karsztis. Dangus miestuose Avellino, Sorrento, Caseria ir Neapolije buvo tamsiai raudonas. Regejimas buvo baisus. Neapolio gyventojai baisiai nusigando ir skubino į bažnyczias. 300 Neapolio bažnyczijų buvo pilnos žmonių, meldžiančių Sutvertotą, idant atitrauktų nuo jų nelaimę. Ryme dangus buvo geltonas. Sicilijoje pradėjo lyti, bet į vietą vandens puolė laszai tirszto kraujo.

Norint kada tik užėina vėjas vadinamas „Sirocco“, kuomet visada buna miglos ir tankiai lyja raudonas lietus, žmonės labai to bijosi, ir vis sau nelaimę lemia. Mokslincziai to įstabus oro apsirėszkimo ant tikro izszazkinti negali. Mena tik, kad ant jo turi įtekme Afrikos tyrai. Juriņkai, vadinėjanti ant Terpžeminių marių, tokį „kruviną lietu“ mato tankiai.

Karvojaus Laiszkai.

Treeczias Laiszkas.

Yra ypatingas budas rinkimo pinigų kokiam nors siekiui, labai prasiplatinęs tarp maskoliszų nihilistų ir revoliucionierių, vadinamas lavina arba ava-

lanche. Surenka žmogus desimtinį isztikimų ypatų ir sako joms: reikia mums pinigų tokiam ir tokiam dalykui; duokit po desimtuką, bet kiekvienas jūsų iszkaulykite teip pat nuo desimties žmonių po desimtuką, po tą sąlyga, kad kiekvienas isz anų teippat susijieszkos desimtinį desimtuką su ta pacia sąlyga ir tt. ir tt. Praėjus kokiam laikui pinigai grįžta atgal ir kartais susidaro milžiniška suma.

Teip mažas grumtelis sniego pradėjęs risti nuo kalno pamaži didinasi, auga ir ant galo pavirsta į milžinišką kamuolį, kurį žmonės vadina vienur lavina, kitur avalanche.

Amerikiečiai prasimanė naują būdą rinkimo pinigų. Pradėjo taikyt prie praktikos prilyginimą Iszgarytojo apie talentus. Žinomas tai prilyginimas apie ukininką, kurs paliko trims tarnams: vienam penkis talentus, kitam du, trečiam vieną ir iszkeliavo į tolimus kraštus. Sugrįžęs gavo nuo dviejų pirmųjų dvigubai tiek, kiek buvo jiems palikęs, tik trečias sugrąžino tiek, kiek priėmė.

Tula baptistų bažnyčia Scranton'e, Pa. neseniai gavo nuo vieno parapijono 50 dol. penktukais su sąlyga, kad tie penktukai bus iszdalinti tarp szimto parapijonų, norinčių isz jų daryt biznį ant naudos bažnyčios. Atsirado szimtas norinčiųjų ir žinote kas pasidarė?

Szimtas penktukų už mėnesio sugižo į parapijos kasą pavidale rimtos sumos tukstancio trijų szimtų ir keturesdeszimts szeszių dolerių!

Isztiesų reikia stebėtis, kad penkesdeszimts dolerių tokiame trumpame laike pavirto į kelioliką szimtų. Bet yankės turi smegenis. Paklauskite, kaip buvo.

Vienas vaikas, gavęs penktuką, nusipirko už jį penkis aluvelius; pardavęs kiekvieną po penktuką, nusipirko daugiau; pardavęs tuos, nusipirko pigių plunksnų ir pardavinėjo. Teip pirkliaudamas, už mėnesio pajuto kieszniuje 12 dolerių.

Kitas vaikas vietoje vaziuot į miestą, ėjo pėkszczias ir suczėdyjo 5 dol. Viena mergaitė pirkliavo peanuts'ais, kita cukierkomis, trečia pati pjovė malakas vietoje samdyt žmogų ir mokėt jam penktuką už supjovimą ir tt. ir tt. Vertėsi vyrucziai ir moterėlės yvairiais būdais ir padidino kapitolą 29 kartus.

Grazus pamokinimas mums, lietuviams.

Reikia mums bažnyčių, statome jas ir duodame ant jų, nors ne tiek, kiek kitų tautų žmonės, bet vis nesigailime skatiko ant Dievo garbės — ir dėku Augsburgiausiam,

Bet turime daugiau reikalų, mums butinų, jau ne kaip katalikams, bet kaip lietuviams.

Paimkite parodą. Galime dziaugtis ir didžiutiis, jog ją parupinome bendromis spēkomis. Ne slavokai, ne latviai, nė net lenkai neįstengė pasirodyt priesz visą svietą teip, kaip pasirodėme mes. Užimponavome lenkams; pradėjo jie žiuret ant mūsų kitaip; ne vienas, ką pirmiau nebuvo girdejęs apie mus, pažino, jog Lietuva yra ir gyvuoja. Nauda nemaža.

Bet jeigu butų buvęs tarp mūsų didesnis susiklausymas ir didesnis mokejimas rinkt auks, butume pasirodę svietui gražiau....

Bet paroda jau praėjo. Turime reikalų, kurie nesitęsia mėnesio arba metų, bet kurie reikalauja nuolatinės paszalpos. Tokiais yra siekiai „Motinėlis“, „Tėv. Myl. Draugystės“, užlaikymas kankintinių (jų visada turėsime), suszelpimas rasztininkų, iszleidinėjimas knygų ir tt. ir tt. Tiems reikalams aukos plaukia pamaži. Ar negalėtume jų kokiu nors būdu paskubinti?

Minėjau apie laviną ir prilyginimą apie talentus. Gal koks isz mano skaittytojų iszras naują būdą greitesnio ir geresnio rinkimo aukų?

Karvojus.

Zinios isz Amerikos.

Charleston, S. C. Mažas 6 metų vaikas, Karolius Lemberg, bėgiodamas po mėszlyną rado pakelį popierių, o kad jos jam patiko, tad jis jas atneszė į stubą. Czionai didesni su nusistebėjimu nuo jo pakelį paėmė ir pasirodė, jog tai buvo suriszi 5.000 dolerių. Liko, mat, jie su visokiomis popieromis iszszluoti ir iszmesti isz paczto kancelerijos.

Washington. 5 dieną Kovo su didele iszkilme apvaikszcziojama buvo inauguraciona prezidento Suvienytų Valstijų, McKinley iszrinkto ant to augszto urėdo jau antrą sykį.

Visas miestas buvo gražiai papuosztas, viskas buvo parengta, idant atlikti kuo puikiausia; žmonių susirinko apie

40.000, bet pagadino viską lietus, kuris apie pietus pradėjęs lyti, susirinkusius gana gerai suszlapino.

Prezidentas McKinley prisiegė, jog gerai užlaikys konstituciją, o paskui prakalboje į susirinkusius lygino padėjimą Suvienytų Amerikos Valstijų izdo priesz keturis metus ir dabar, darodidamas, jog dabar Suvienytos Valstijos ir pinigiszkai ir politikiszkai stovi daug augszcziau.

Isz lietuviszku dirvu.

Scranton, Pa. Darbai eina blogai. Nekurie dirba tik po tris dienas ant sanvaitės. Lietuviai daug vargo mato, bet jų paczių tame kaltė. Kada pas mus buvo straikai, tada lietuviai praszė Dievo, kad kuó greicziausia pradėtų dirbti ir sakė jau žinose, kaip reikia pinigus czėdyti, bet vos straikas pasibaigė, veik darbas szep teip eina ir jau porą dolerių kieszniu pajunta, tuojaus skubina į salooną, kad kuoveikiausia nuo jų iszsziluosuoti. Mėto tenai pinigus, tartum koks milijonierius. Kada jau galvoje pradeda garuoti, pajunta savyje didelį narsuną ir pradeda musztis. Paprastai pasibaigia tuom, kad palicomnai tokį narsuną nuveda į lakupą. Užsimokėti neturi kuom, t d kone kojos bucziuodamas praszo kitų, kzd ant jo susilyntų ir iszpirktų jį isz nelaisvės. Toki lietuviai mums visiems daro gedą. Kada pas mus mainierų buvo tik szimtas, ėjo geriau ir darbas ir viskas buvo ramiau; dabar kada jau jų yra per du szimtu ir darbas sublogo ir isztvirkelių daugiau.

Scrantonietis.

Wilkes-Barre, Pa. Pas mus abelnai nėra nieko ypatingo, tik paskutiniam laike gana juokingai atsitiko su vienu lenku. Andrius Proski, angliu veziotojas, atvežė savo tavorą į Miss Mary Morwell namą. Pamatęs gspadindę, teip ją pamilėjo, kad ilgai nelaukęs, pradėjo ją kalbinti, idant už jo isztekėtų. Miss Morwell vi nok neįjutė savo szirdyje tos meilės deganczius ugnies ir vargszas Andriutis tapo paniekintas. Dabar jo szirdyje meilės ugnis persimainė į ugnį rustybės, ir jis pradėjo namuose savo numyletos saviszkai gspadoriant: pradėjo dauzyti sudus ir lauzyti kas tik jam papuolė. Miss Morwell užkvietė palicomoną, o tas Proskį nuveda į szaltąją, idant galėtų apgesinti deganczią savo szirdyje ugni.

Av.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY
 AT
94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“
P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Iszeina kas CZETVERGAS. 94 Grand Street.

Kaszuoja ant metu \$2.00, In usmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurotojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“,
 Station W, P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2100 WILLIAMSBURGH.

Vietines Zinios.

Dėl naujo Brooklyn'o tilto pabaigimo reikia dar 320 dienų. Kaszuos tas naujasis tiltas apie 15 milijonų dolerių.

New Yorke žmonės bėisiai serga raupais. Turtingi duoda daktarams pinigų, idant tie neiszuotų ligos, nes valdzia tokius ligonius ima į ligonbutcius.

PAGAVO ŽUVI SU ŽENKLU.

Kapitonas William Ennis' pagavo žuvį vadinamą codfish, kuri svėrė 14 svarų. Prie sprando buvo misinginė blekutė, ant kurios buvo parašyta „A. 641.“ Mena, jog tai yra žuvis prieš kelis mėnesius iszeista iš Boston'o.

Baisus atsitikimas su telegrapho dratais. to dieną Kovo vakare apie 11 valandą pakilo vėjas su smarkiu lietum kuris nutrenkė telegrafo dratas. Ant kampo Grand ir Berry gatvių dratas, pūdamas, užkliudė Jokubą Krauczelioną, locnininką krautuovės pn. 118 Grand str. Jis nesuprasdamas kas tai galėtų buti do dratas, norėjo jį numesti, bet vos jo dasilitejo, tapo smarkiai į šalį numestas. Tada Krauczelionas perszo-

kō per dratą ir nubėgo į kitą gatvės pusę. Paskii J. Krauczelioną ėjo K. Žilinskas ir Gustavas Steke. Dratas, pūdamas, pasikorė per elektrinių karų dratą ir pradėjo ringuotis. Jo galas nuuoles ant žemės kliudė Gustavą Steke, bet tas jį teipgi atmetė ir tik bėisiai apdeginō rankas ir burną. K. Žilinskas su nuosteba žiurejo kas czia darosi ir pakelė galvą į virszų, norėdamas pamatyti iš kur tas dratas eina. Tuom tarpu dratas pakilo ir krito ant Žilinsko apsnkdamas jam kakią. Žilinskas puolė ant žemės ir pradėjo szaukti pagalbos. Subėgo daugelis žmonių, visi gailėjosi, bet nieks nežinojo budo iszliuosavimo. Isz drato pradėjo eiti mėlina liepsna ir vargšas Žilinskas užbaigė savo gyvas tį. Jo kuną nugabeno pn. 207 Berry st. kur jis gyveno, o Gustavą Steke, sunkiai sužeistą nuvežė į ligonbutį. J. Krauczelionas tik labai nusigando, bet liko sveikas.

SZIE BIZNIERIAI IR GEROS VALIOS ŽMONES PAAUKAVO VYSKUPO VALANCZIAUS RASZTU ISZLEIDIMUI.

D. Brazinskas	\$5.00
Juozas Vracziņskas	5.00
V. Leonavicius	5.00
Ant. Karpantskas	5.00
A. Holderman	5.00
O. S. Kehler	5.00
Jonas Gillius	5.00
Juras Valaitis	5.00
M. Mellet	5.00
C. Povinsky	5.00
M. Gruhler	5.00
R. E. Gill	5.00
Morkelukas	5.00
R. H. Morgan	5.00
P. J. Gaughon	5.00
A. Owens	5.00
J. A. Reilly	5.00
L. M. Kazianas	5.00
Kirlin	5.00
Jonas Viskaczka	5.00
Ant. Norkeviczia	5.00
Tam. Uliackas	5.00
Juozas Milukas	5.00
Jonas Bobina	5.00
Szv. Pranciszkaus Draugystė	5.00
Viso	\$125.00

Kolektorai: Kun. A. Milukas ir K. Radzeviczia.

DIDZIAUSIAS IR DAUGIAUSIA USZITIKINTAS NAJASIU DRAPANU SZTORAS RYTINEJ APIELINKEJ.

JOHN J. Gorman's
 ESTABLISHED 1857

Kartą pabandę persitikrsite, kad pas mus yra didziausias sklodas ir zemiausios prekės ant

MOTERU AFREDALU, VALGOMU TAVORU, NAMU ISZTAISYMU,

Pirszintų, Korsetų, Raikszčių, Visokių Papuoszių, Panezėkų, Drapanų Aptinių, Namu Isztaisymų, Mezzinių, Skepečių, Skurinių Tavorų, Pusmarszkių, Perfumų, Anksinių ir Sldabrinų Daigtų.

VYRU PAPUOSZIMU.

Mos Mieris: **Nauja** Tavorai visi yra gvarantuojami kaip perstatyti. Kialdos atydziai patalimos Neudsigandėnautiems pinigūs sugražina.

MANDAGUS P SIL-
 ELGIMASU VISIŠIŠ
 Mažiausią įs-
 didinę prauskit
 vėzėzininkul.

Idėja
10c.
Mados.

VAKARAIŠ ATDARA
Panedių ir Subatoj.

Pavasarinės drapanas dabar pas mus galite gauti.

Specijalizski - Iszpordovimai Panedių, Ketverge ir Subatoj

VALGOMU TAVORU CZEKIAI duodasi su kožu pirkinii nuo 10 centų aukstyn. Dubaltavai czeikių duoda prie KAVOS ir ARBATOS.

Pabandykit pa mus .

John J. Gorman,
 229-235 Grand Str., Br'lyn, N.Y.

PASARGAI

„ZVAIGZDES“ spaustuė yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-al vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsą.)

Stanko ant pasveikinimo atsakė, bet nuo sėdynės nepakilo: vieną kudiškį turėjo rankose, kitą laikė ant kelių, trečias glaudėsi prie jo. Atsakė tik jam ir dadurė:

- Vakar tavęs laukiau.
- Mano kaltė – atsakė Nikola, sėsdamasis šalia jo.

Atsėdęs pervedė ranka per kaktą ir tarė:

- Tai šita galva tam kalta..... užmiršau.
- Nepykk pats ant savęs..... pasitaiko..... Atmintis?.....

hm..... Atmintis užsilieka galvoj septintu syk..... Tu užmiršai dar sykį tik..... ir aš nesistebiu. Vienok buvo kitoks dalykas: maniau, kad tu permislijei.

- Kas čia!..... – protestavo Nikola.
- Čia eina apie gyvastį, kurią visi brangina.
- Jeigu tu, turėdamas šeimyną, nebrangini.....
- Hei..... – atkirto Stanko – su manim kits dalykas.....
- Kaip tai kits?

Tai mano užsiėmimas..... Prasideda jis nuo abėcėdės ir užima viską, kas lytis skaitymo..... Vaikus mokinu a, b, c; seniems kalbu: skaitykite, ir taip daėjo iki to, kad pradėjo kaišiot raštus, kurių žmonės bijosi dalytėti..... Vienok aš nenorėčiau palydėt savo gyvastį..... Rodėsi man, kad ir tu teipgi nenorėtum.

- Žinoma, nelabai norėčiau.
- Apsvarstyk gerai, gal permislysi.
- Kad neapsiimčiau, tai vėl turėtum darbuotis tu.
- Aš..... ne, nes mane jau susekėt.
- Tai vis-gi reikia vieno.
- Reikia, bet tokio, kurs, kaip kalbėjome hadži Christo darže, duotų savę kepti ant karštų anglių ir nė neišsižiotų.

- Aš ant to jau atsakiau.
- Taip, bet ar apmislijai apie tą atsakymą?
- Taip..... truputi.....
- O per šią nedėlią ar mislijai?

Nieko neatsakė ir Stanko klausinėjo taliaus.

- Apie ką-gi šią nedėlią mislijai?
- Apie torielkutę... – atsakė.
- A?..... – atsišaukė su nuosteba Stanko.
- Apie tą, ką sumušiau..... pameni?
- Taip ėmei sau į galvą?
- Norėjau tokią pat atpirkti.
- Na?

Neturėjau nė tiek pinigų, nė išrinkti tokios pat nemokėjau: šiandien nuvėėjau pas hadži Christo dukterį, kad parodytų man tokią pat kitą.

- Ir ką?
- Dabar jau kas kita, — dabar jau apie tai, ar atlaikytičiau neatvėręs lupų ant degančių anglių, nereikalauju mislyti.
- Daili mergina..... – pagyrė Stanko ir užklausė: – Bet jai apie raštus ir apie manę nieko neužsiminei?
- Visai apie tai nekalbėjome.
- Tai gerai..... Vienok, nors jau tu apsiėmei, turime paklausk pavylyjimo.

Pavylyjimo! – sušuko Nikola. – Šiandien jau antru sykį girdžiu tą tarmę.

- Kaip tai?
- Apie pavylyjimą dabar kalbi man tu, prieš valandą kalbėjo boba Mokra.

— Kur ją suvėjei?

— Atsėdau aš pakrantėj prie upės, o ji atėjus man liepė atsisraukt ir niekad ten nesėdėt, jei bent pavylyjimą gaučiau.

— Hm? – suniurnėjo Stanko. – Pažįsti tu ją?

— Girdėjau apie ją.

— Tai moteriškė truputį navatna ir išmintinga..... Ruščuke ją visi pažįsta..... ir ji nesibijo nė agos, nė pašos, nė vlsos turkų valdžios.

— Matyt ant jos – tarė Nikola.

Stanko dar ką norėjo pasakyti, bet susilaikė ir šuktelėjo pačią, kuri antram kambarelijį triusėsi apie vakarienę.

— Imkie vaiką! aš turiu čia su žmogum atlikti reikalą apie knygas.

Pati paėmė kudiškį; jis pakilo, išėjo ir už valandos vėla sugrįžo. Grįžo, rodėsi, be nieko; vienok atsėdė šalia Nikolos ir išsitraukęs iš rankovės padėjo prieš jį suvyniotą laikraštį ir ploną su raudonais apdarais brošiūrėlę. Padėjo ir tarė:

— Šitai turi..... Pasiimk ir įsikišk sau į rankovę.

Nikola pasiėmė.

— O eidamas gatvę – dadurė Stanko – žiūrėk, kad zaptijai nepaimtų tavę į kalėjimą.

— Dėl-ko jie mane ims?

— Dėlko? Pasirodyti jiems gali, kad esi l o p s ir paimtų, apžiūrės tavo visus kišeniuis, atims, ką pas tave ras, o jeigu ras pinigų, pasilaikys ir paleis be skatiko; jeigu-gi rastų raštus, vadžiotų tave iš policijos į kalėjimą, iš kalėjimo į policiją, klausinėtų tavę, kvoštų, muštų, kankytų, alkūtų, kad pagaliaus pakarti, arba pas Akraš (St. Jean – d'Acra) ant supavimo nusiūtį..... Suprantai?

— Tegul..... – tarė Nikola raukdamas kaktą.

— Žinai jau kas tave lauke?

— Žinau.

— Sergėkis ir tegul tavę Dievas sergsti..... Užėik pas mane serėdoj, o dabar..... ar girdi?

Prisidėjo pirštą prie lupų ir liudnai sucypė, nei naktiniis pauškutukas.

Jau vakaras. Už pusės valandos ant gatvių negalima bus pasirodyti, jei bent tik katėms, šunims ir zaptijams..... Dėlto-gi skubjėkis.

Nikola pakilo. Ant gatvių buvo didesnis negu dieną triukšmas; žmonės mat skubinosi namolei. Tame laike, ypač dar nedėdieniais, valkiojosi daugybės policijos dėl gaudymo girtuoklių ir nužvelgtų. Nikola jautėsi pažvelgtinu ir iš jo minos zaptijai greit butų jį pažinę, kad tik but norėję prisiziūrėt. Vienok jam nutiko. Praslinko, įsprudo į skaitinyčią ir pirmą žingsnį nužengė laimingai.

VI.

Boba Mokra buvo ypatinga moteriškė. Dešimts metų atgal mirė jos vyras, palikdamas jai tris sunus, vieną dukterį ir gana gražų turtelį. Velionis buvo vienu iš turtingiausių Ruščuke pirklų ir dėlto buvo paguodotas nuo sąukėšų ir valdžios. Paskutiniuose savo amžiaus metuose daug prisidėjo prie kelimo Bulgarijos, visados laimingai išsi-sukdamas. Niekad nepuolė ant jo nė šešėlis pažvelgimo; nelaike jam už blogą nė to, kad vaikus savo leido į užrubežines mokslineis. Toks turtingas žmogus galėjo sau tai pavelyti, ypač, kad tam paveizdą davė patys turkai, leisdami savo vaikus į Prancuziją, Vokietiją ar Šveicariją ant edukacijos. Pora metų prieš savo smertį išleido į užrubežį savo jauniausią sunų; vyriausias jau baigė mokslus. Boba Mokra apėmė prakystę, nes sunus, turintis užimti tėvo vietą, lavinosi prakystės mokslinej. Motina vedė reikalus toje pačioje dvasioje, kaip ir jos nabašnjakas vyras, laikydamasi atščiai nuo visko, kas lytis neloyaljškumo. Jos name apie nieką, tik apie pinigų kalbėjo — pinigai dėl jos buvo pradžia ir pabaiga visų reikalų, ir nepaisant ant to, kad nemokėjo skaityti nė rašyti, taip mokėjo rinkti pinigus, kad paguoda nuo jos vyro visiškai perėjo ant jos. Visi ją pripažino labai išmintinga moteriškė – ir ištisų pati sau gelbėdavo kiekviename reikale ir mokėdavo

kalbėti su augščiausiais valdonais. Drąsi, šaltai viską apsvarstanti ne-
but išsigandus paties sultono. Porą metų vedė visus reikalus — pa-
galiaus sugrįžo sunus.

— Gerai, kad tavę sulaukiau — tarė pasveikinus. — Imkie dar
viską ant savęs: pirk, nepirk, pardavinėk, nepardavinėk, o žiūrėk, kad
galėtum išduoti skaitlių savo jaunesniems.....

— Ne, mama — atsakė vaikas. — Visainemisliju skubėtis su
prekyste.....

— Delko? — užklauskė.

— Turiu daugiaus ką veikti..... Du užsiėmimu ant syk
negalima varyti.....

— Teisybė..... — atsakė; kokį užsiėmimą sunus turi, ne-
klauskė.

Sunus, kurs visiškai priėmė Europos budą, kalbėjo jai apie tau-
tiškus individualizmus, apie tiesas, kurios turėtų but įvykdžtos, apie ko-
vą už buvį silpnusių su stipresniais, apie tiesas pirmzengystės, apie
autonomiją, ir apie kitokius dar dalykus, kurių ji suvis nesuprato. Nesu-
prato ir nesistengė suprasti, o tai delto, kad:

— Mažiausio tame — jos zodžiai — nėra sąryšio nė su lajum,
ne su miulu, nė su kitais tavorais.

Nebuvo tame sąryšio su prekyste, pertai jos neapejo.

Sunus pabuvo namiej keles dienas. Prikalbinėjo jį, kad su ją
nuveitų pas bašą, sakydama:

— Klausinėjo apie tavę ir norėtų pažinti.....

Sunus atsakė:

— Bet kad jis yra yrankiu prispaudimo mūsų tėvynės.....

Moteriškė ir to nesuprato. Turky jį bijojo; žinojo, kad su jais
reikia but atsargiai; matė juose valdžią; vienok buvo persitikrinus, kad
tas destis per Dievo daleidimą ir kitaip negali buti. Apsibuvo su jais,
apsiprato; ant visokių matomų iš jų priežasties nesmagumų buvo iš
anksto apmisliljus budą išsikukimo, nusiduodant visados linksma. Duo-
dama, paveizdan, urėdnikams kyšius juokdavosi drauge su jais ir tuom
juos patraukdavo. Delto tai visai nesuprato sunaus, kuris vengė tur-
ky, o draugavo su Bulgarų jaunuomene, kuri nuolat pas jį susirinkda-
vo paklausti jo pasakojimų apie šveicarus, holenderius, ispanus, ita-
lus ir apie visokius svarbius reikalus, neturinčius nieko abelno su pre-
kyste. Sunaus zodžiai užsilaikydavo jos atmintij tiktai kaipo „daili
apysaka“, kurių reikšimą vienok nesistengė gerai suprasti.

Sykį sunus paprašė jos dviejų šimtų dukatų.

— Ant ko? — užklauskė.

— Ant revolverių..... — atsakė.

— Pigiai gauni..... ką?

Buvo persitikrinus, kad sunus perka dėl pardavimo. Už du
šimtu dukatų galima buvo nupirkt trisdešimtis, jei ne keturesdešimtis,
revolverių; pertai delko jis tiek daug, kad ne dėl pardavimo, pirktų?
Davė jam pinigus ir laukė tavoro. Tuom tarpu sunus išvažiavo.

— Kur?

— In Rumuniją.....

— Ar ant ilgo?

— O ne..... Sugrįžšiu ne vienas.....

— Gal įsiklepėjai kokią kokonicą? — užklauskė švelniai mo-
tina.

— Ne kokonikos dar man rupi..... — atsakė vaikas.

Belaukiant jo pargrįžimo pasklido žinios apie sumišimus, pakel-
tus atėjusios iš Rumunijos č e t o s. Bobą Mokrą apėmė lyg koks
nogeris prijautimas. Nerimavo ne delko kito, tiktai delto; kad jos su-
nus išvažiavo į tą šalį, iš kurios atėjo četa. Laikė tai už susidurimą
aplinkybių; vienok nerimavo, klausinėjo apie aną četa; kadangi žinojo,
kad visam mieste tikresnių žinių niekas negal turėti, kaip valdžia, per-
tai netrukdoma nusidavė į konaką. Pirmiausiai nuvėjo pas provincijos
gubernatorių; priėmė jį neilgai turėjo laukti. Atėjus pašai, perstatė
jam savo išmislitą reikalą, ir kada jieškojo budo užkabinimo jo apie
žinias, pašai pats pradėjo.

— Kas ten girdėt? — užklauskė.

— Tu, effendim, girdi daugiaus, kaip aš..... — atsakė.

Paša nusišypojo ir tarė:

— Turi juk, teip kaip ir aš, ausis.

— Jok, — atsakė, pakeldama augštyn galvą ant ženkle prieš-
taravimo. — Aš ausis užrišų, tu jas nešioji paviršium..... Delto aš
tiktai girdžiu, apie ką labai garsiai kalba.

— Apie ką, paveizdan?

— Apie tai, kad saldus, kaip cukrus, pašai effendim.....

— O daugiaus?

— Apie tai dar, kad kur ten pasirodė koki haidukai.....

— O, tai ne haidukai — atsakė pašai.

— Jeigu sakai, kad ne haidukai, tai pasakyk man kas?.....

— Maištinėjai, džanem.

— Kas tai do vieni?

— Dasižinosi, kaip pamatysi tarp jų savo sunų.

— Mano sunus?..... Ką-gi jis ten veiktų?.....

— Kur jis? .. užklauskė pašai.

— T e s k i e v e (pašportą) išsiėmė ir išvažiavo už Duno-
jaus.

— Delko?

... Del prekystės, jei ne dėl kokios kokonicos.

„Kokonicą“ dadurė tyčia nuduodant linksnumą, nors širdį
spaudė bausis prijautimas.

— Ketino ką pirkti, ar pardavinėti? — toliau klausinėjo pašai.

— Ketino apsižiurėti apie č e r v i č i ū.

Sakė „červičių“, o misljo apie revolverius, ir pradėjo šį tą
dasiprotėti. Tą, ko pirmiaus nesuprato, pradėjo suprasti. Paša at-
sakė:

— Ij, gerai..... jeigu tai eina apie červičius.

— O jei apie kokonicą?

— Tai da geriaus, nes tikiuosiu, kad ir manę ant svodbos pa-
prašysi. Išgersiu už sveikatą jaunos poros.....

— Aš pirm laiko, pašai effendim, tą vyną, ką gersi, užvadįsiu
vandeniu.....

— Gerai..... bus tai naujas stebuklas, apie kurį vienog nesi-
rupik; mane-gi pasodykie taip, kad bučiau užsigrėžęs nuo rytų, tada
pranašas nežinos vyną ar vandenį geriu aš..... — Faskui užklauskė: —
Ant kada tu jo laukį grįžtant?

— Šiandien, rytoj..... — atsakė.

— Kaip sugrįžš, pasakyk jam, kad ateitų pas manę: turiu su
juom pasikalbėti.

Kada moteriškė išėjo laukan, apėmė ją neramumas. Grįždama
namo užeidinėjo visur, norėdama šį-tą išgirsti. Dasižinojo apie išėjimą
iš Ruščuko kariumenės ir žandarų, o taip-gi apie išnykimą bulgarų
jaunuomenės, palikusios ašaras liejančius tėvus. Skaitė jai ir jų pra-
vardes ir klausė jos:

— O tavo sunus?

Susitiko su viena motina, kurios sunus taip-gi išnyko. Ta pa-
mačiusi šitą ištole suriko:

— Jeigu mano vaikas pražus — aš tavo sunų prieš Dievą
skųsiu!.....

Boba Mokra neabejojo, kad vyriausias jos sunus prisirašė prie
maištinikų, ir delto pradėjo išmėtinėt sau, kad ji jį leido. Bet ar galėjo
neleisti?

Kada pati sau uždavė šį klausimą, kitaip pradėjo žiurėt ant to
dalyko ir tuoj uždavė sau kitą klausimą:

— Delko jis nuo manęs, vietoj dviejų šimtų dukatų, neparei-
kalavo dviejų tukstančių?.....

(Toliaus bus).

Kas sviete girdet.

Bosniakų milasizirdystė. Anglų žvėriszkumas. Jų nelaimė. Išde mažinasi pinigai, o ant galvų baigiasi plaukai. Angliškių specl-aišų rūpestis. Musų tautiečio Szalevicziaus pulkų išsradimas. Sultono nesmagus padėjimas.

Jau tai už maskolius yra milasizirdingesni Bosnijos gyventojai norint ir neturtingi. Szitai į Czerską atkeliavo bosniakai turėdami su savim meszką. Patiko tas įstabus gyvulus mažai mergaitei, ir ji turėdama rankutėje bandą, norėjo su juo pasidalyti ir prisiartino labai arti. Meszką į vietą bandos, nugriebė mergaitę ir pradėjo graužti jai koją. Meszką suvaldė, bet mergaitę tapo taip baisiai sužeista jog bejokios abejones liks raisza. Sudas nusprendė meszkinišką ant mėnesio kalėjimo, bet bosniakai tuom neužsiganėdino. Jie atjausdami mergaitės nelaimę isz jų kaltės, surinko paskutinius savo pinigus ir sudarę 290 markių atidavė mergaitės tėvams.

Suvis priesingai elgiasi anglikai dabar Transvaliuje Burus muszanti. Jie visokiais budais stengesi Burus isz szios pasaulės iszvaryti. Sztai dabar laikosi suvis naujo iszradimo — jeigu pasiseka paimti Burus į nelaisvę, tuojaus juos nužudo. Prezidentas Stein'as ir jeneralas De Wett pakėlė baisų protestą, kaltindami už tokį pasielgimą, anglų va da lordą Kitchener'į, bet tas ant savęs kaltės nenori imti. Jis, sako, tik pagarsinęs savo kareiviams, kad ne daug turi maisto, todėl, idant jo da labjaus nesumuszi, jis liepęs savo kareiviams, apturėta porcija pasidalyti su nelaisvėn paimtais Burais. Kareiviai pradėjo tą savo vado paliepinimą svarstyti ir užsimanė jį isztobolinti. Jeigu, mislijo jie sau, mes dalysime maistu su Burais tai patys, apalpsime ir Burai mus sumusz, tai velyt mes szituos nelaisvėn paimtus užmuskzime, tai jiems valgyt suvis nereiks duoti. Tokis jų iszradimas labai jiems patiko, ir jie, budami persitikrinę, kad ir jų vado tokia yra mislis, tikta neaiszkiai iszreiksza, pradėjo Burus žudyti. Mat kas galva tai iszmintis, o ta iszmintis daug padėro.

Lordas Kitchener, gal jau tikėjo, kad iszsiteisino, bet kitaip stojosi. Szarys angliszko parlamento John Dilton jį dar labjau apkaltino, priduodamas jam tikta pagelbininką. Jis ant susirinkimo tiesiog į akis apkaltino karės sekretorių Broderick, buk jis su Lordu Kitchener iszdavė paliepinimą imti nelai-

svėn ne tik burus, bet ir jų moteris ir kankinti jas badu, už tai, kad jos nekalbino savo vyrų prie pasidavimo anglams. Ir už tiesą burai apie pasidavimą suvis nemislyja. Anglai buvo pagarsinę buk jen. Botha pasidave, bet tuojaus turėjo tą atsaukti. Jau tai tie anglai su savo Transvalium suvis nelaimingi. Jie burų paimti negali, o pinigis vis kisza ir kisza. Jau net karszi patriotai pradėjo skaityt kiek kasztuos koznas Transvaliujie paimtas kalnelis. Szitai 22 d. Vasario parlamente Vilhelmas Redmond pareikalavo nuo vieszpatystės daziurėtojo iszszaiskinimo, kiek iszduota ant Afrikos karės. Pasirodė, kad jau yra iszduota 81,500,000 sterlingų t. y. 407,500,000 dolerių, o dabar dar reikia iszduoti kozną sanvaite po 7,350,000 dolerių. Pasirodo, kad su burais karė mažina Anglijos išdą. Bet to negana, ji anglų kovojančių su burais mažina ir plaukus. Teip yra. Lordas Kitchener, jau kuomet suvis plikas, o kunigaikstis Teck neteko suvis plaukų. Dabar visi Londono plaukų specialistai jieszko vaisto, idant galėtų anglams plaukus sulaikyti, bet... negali. Tai tau sziteip. Ar burus paims tai dar klausymas, o kad plaukų neteks tai jau ir ne abejoja, tik priezastį nori iszrasti. Mat kiti galėtų pamislyti, kad jen. De Wet tam kaltas, jog teip nemilasizirdingai anglus musza, taigi, kad teip piktai žmonės nemislytų, Londono laikraszeziai garsina, buk Transvaliaus oras tam kaltas.

Mat vis jei ką gali gero iszmislyti, tai vis gerai.

Duokim sau argi negalime pripažinti iszminties galvai tokio musų tautiečio Eustahijaus Szalevicziaus. Elzbietave, Vilniaus apygardoje gyvenancio. Paklauskyt ką jis iszrado. Vaziuojį duokim sau kur į kelionę ir žinai kiek į tą vietą mylių, bet, jogei verstai nepaženklinți, nežinai kiek nuvaževai, o kiek da tau liko. Prisitaisyk prie ratų Szalevicziaus iszrastą aparatą o jis tau pasakys, ir neasitiks tau kaip tu kartą man atsitiko, ką tai vaziuodamas į Prienus pacziam szilo kraszte arklis szėriau, nes toli da miestą esantį tikejau o paskui į deszimtį minučių tik szmaksztį Prienus įvaževau. Arba vėl kokia tai bėda Lietuvoje su tais vartais. — tai juos vis atkelk ir užkelk, atkelk ir užkelk, isz vežimo iszlipk ir inlipk ir nėra pabaigos. Eitum žmogus pėsčias, bet

szunes nevidonai užpuola. Szalevicziaus galva ir tame rado pagell'ą. Jis iszrado aparatą, kuris pritaisytas prie varty, kada vežimas prisiartina jis juos atkelia, o kada atsitolina juos vėla užkelia. Arba anksti rytą nori anksti atsikelti, o czia tau miego norisi ir nežinai ar pabusi, ar praniegosi, szuk į pagelbą Szaleviczių jis tau paliks savo aparatą, o tas tave prikels, užziebs tau žiburį pripils vandens, paduos czebatus, zodziu sakant turėsi tarną ir algos nereiks mokėti nė valgit duoti. Tik viena yra nelaimė ir czionai jau ir Szalevicziaus galva nieko iszmislyti negali; — iszradėjas yra žmogus neturtingas ir nepajegia savo iszradimų į praktiką įvesti, tad kolei koks bagoczius pinigų ant to reikalo neduos, turėsime da po senovei vargti.

Teip... tas pinigas tartum mažas, bet jis didelę svarbą turi. Jo stoka netik stabdo tokio Szalevicziaus iszradimą, bet ir vieszpataujanczių ypatų darbus sulaiko. Teip va, Turcijios sultonas isz škuros neriasi ir net specialiszką komisią iszrinko, kad tie kur nors rastų pasiskolinti ant 6 procento pinigų. Mat skolizinkai užpuolė sultoną ir bė jokios „palitikes" rekia, ataduok jiems pinigų ir gana. O nek«ntriausį, tai, sako, yra vokiecziai ir amerikiecziai. Nuo jų sultonas jau ėmė ant bargo daugelį daiktų, kaip tai: laivų, kanuolių, karabinių ir tt. ir dar daugiau norėtų imti; taigi dabar nuo jo reikalauja pinigų, kitaip, sako, neduosė. Oi tie pinigai!....

Lapiene.

—o—

Akivaizdoje begales.

Stebėjus jurei ir godziom's akim's
Asz apėmiau jos dumburius ir plotį:
Pazino tad dvasia nesoti,
Koks menkas sviete jos smilkims.

Kaip krislas antorių platybėj,
Isz baimės tirpsta czia mintis,
Ir silpno žmogaus iszmintis
Suvirpa nuduotoj stiprybėj.

Aklybėj savo susipratęs,

Toks žemas jaucias vieszpatas, —

Jog puikės skraistę nusikratęs,

In Dangu isztiesia rankas.

Szeszėlis.

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

	(Tasa).		
Before	tariasi	befor	reiszkia
Beg		beig	pirma
Beggar		beger	melsti
Begin		begin	elgeta
Behind		bihajnd	pradeti
Believe		belijw	užpakalyj
Bell		bel	tikėti
Belong		bilong	varpas
Bench		bencz	priguleti
Bend		bend	suolas
Berry		bery	sulenkti
Beside		besajd	vuoga
Between		betvin	szale
Beware		bevejr	terp
Bill		bil	saugotis
Bind		bajnd	rokunda
Bird		bojd	riszti
Birth		bojt	pauksztis
Bite		bajt	gimimas
Black		blek	kąsti
Blacksmith		bleksmit	juodas
Blame		blejm	kalvis
Blanket		blenket	peikti
Blind		blajnd	prieklotis
Blood		blod	spangas
Bloody		blody	kraujas
Bloom		bluum	kruvinas
Blow		blou	zideti
Blue		blu	pusti
Blush		blosz	melinas
Boar		boor	nuraudoniti
Board		boord	kujlis
Boat		boot	lenta
Body		badi	laivukas
Boil		boil	kunas
Bone		boon	virti
Book		buk	kaulas
Boot		buut	kyga
Borrow		barou	batas
Both		boot	paiczyti
Bottle		batel	abudu
Bouquet		buket	bonka
Bowols		bauls	buketas
Boy		boi	grobai
Brain		brejn	vaikas
Branch		brencz	smegenis
Brass		bress	szaka
Brazil		Brezil	varis
Bread		brejd	Brazilia
Break		brejk	duona
Breakfast		brekfest	lauzi
Breath		bret	pusrycziai
Brick		brik	atsikviepimas
Bright		brajt	plyta
Bring		bring	szviesus
Broad		brood	atneszti
Brook		bruk	platus
Brother		broder	upelis
			brolis

Brush	broz	szepetis
Bud	bod	(kvietkos) ziedas
Build	bild	budavoti
Building	ilding	budinkas
Bull	bol	jautis
Burn	bojn	degti
Bury	bory	pakasti
Business	biznes	interesas
busy	bizi	uzsiemes
But	bot	bet
Butcher	buczer	mesinjikas
Button	boton	guzikas
Buy	bai	pirkti
Buyer	bajer	pirkėjas
Cabbage	kebidz	kopustas
Cabinet maker	kebinet meker	staliorius
Cage	keidz	kletka
Cake	keik	piragas
Calculate	kalkuleit	susineszti
Calf	keaf	verszis
Call	kool	szaukti
Calling	kooling	paszaukimas
Calm	kalm	spakainas
Can	ken	galeti
Cane	kein	lazda
Cap	kep	kepurė

(Toliaus bus.)

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100-160 puslapių ir daugiaus. Kaštuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą mokslškų knygelijų pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos išleistuvėje ras pageidaujamus išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje paduos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino Dirvą už prakilniausią laikraštį, atnešantį garbę mūsų literatūrai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant pažiūros turi prisiųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas ant pažiūros Dirvos redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gaus Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigus ar rankraščius, reikia padėti tokį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

Dr. Leonard Landes,

Lietuviškas Daktaras.

134 E. 24 Ul. New York.

Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriškų ligų. Mokinosi universitete New Yorko; praktikavo ligonbuciuose: Wiedniuje, Berlyne, karališkoje mokykloje Londone, buvo perdėtinis mokslo Lebanon. Ballvue, Port Graduate Hospital College ir t. t.

Užtikrina išgydymą

visų slapų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjamą vidurių, galvos, nepomietį, spalvimą, skaudulius, žaizdas, tynimą, moteriškas ligas ir nevaisingumą. Gydimui nerviškų ligų reikia naudoti elektrinius prietaisus.

Ligas Lytiszku Daliu

išgydysiu į keles dienas, teipogi ligas pilvo, uždegimą žarnų, išdžiūvimą pieno, skaudėjamą lupų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajiegti ir t. t. Išgydymą užtikrinu kiekvienam atsitikime. Chroniškas ligas gydu paskėmingai, ir slėpemas ligas užlaikau slapytbėje.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24th Str., Cor. Lexinton Ave

Offiso valandos: { nuo 9 ryto, iki 1 po pietų
nuo 5 po pietų iki 8 vakaro
Nedėliomis: nuo 8 iki 10½ val. ryto: nuo 2 iki 4 val. po piet.

RODA PER GROMATAS DYBAL

Jeigu sergi, tai parasyk kiek tur metų, kiek svėri ir aprasyk savo ligą, o aš prisirūpinsiu, kad g-dyklas kuriomis išsigydysi.

Antanas Leid raszo:

Turėjau per ilgas mėnesius baisius pilvo skaudimus ir nervų nerą dėl man, mėginan vienas gydytoles, ir kiek man kas parodijo, bet nieko negalėjo. Daktaro Landes gyduoles į trumpą laiką man padarė visiška sveiku, už ką esmių dėkingas.

Ida Vaitucziene raszo:

Jis manę išgydė. Turėjau plaučių ligą. E. Dovarskis, 155 E. 4th str., New York, N. Y.

Ida Vaitucziene raszo:

Daktaras Landes išgyde mano baisų galvos skaudėjimą; per du metus plaukai baisiai slinko. Jis davė man gyduolių kurios ant sykiu sulauke plauku slinkimą. Buvaus išblysznusi ant veido negalėjau miegoti ne dirbti. Da ar esmiu visiška sveika. Ida Vaitucziene 501 Flushing Ave, New York, N. Y.

Antanas Leid,
272 Broadway, Brooklyn, N. Y.

LIETU VISZKA APTIEKA IR BROOKLYN PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekorizku tavoru. Turi visokių Europizku ir Amerikonizku gyduoliu, kaip tai teisingiausia Lietuvišką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kuriu ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szankt daktara uz dyka.

Ateiszaunkentiems per gromatas apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisizneco gyduoles per paczta arba expressu. Aptiekoj galima susikabēt Lietuviškai, lenkiskai, rusiskai, vokiskai, angliskai ir visokiom kalbom. Receptus sudadam nuo visokių daktaru Amerikonizku ir Europizku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siust iszczionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

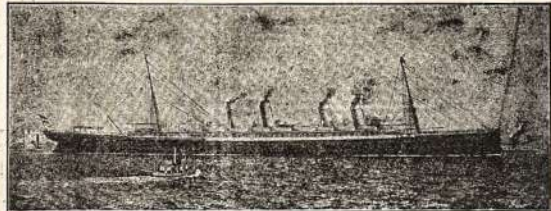
TELEPHONE CALL 1436 WILLIAMSBURGH.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorko

Sluozname pinigius į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

IZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl izmainymo, kaip tai: Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar sluzoziam pinigius tiesiog į namus.	100 rublių	uz	\$52.50	100 rublių	uz	\$83.50
50 " " "	"	"	\$26.50	50 " " "	"	\$41.75
25 " " "	"	"	\$13.25	25 " " "	"	\$20.88
20 " " "	"	"	\$10.75	20 " " "	"	\$16.70
15 " " "	"	"	\$8.13	15 " " "	"	\$12.52
10 " " "	"	"	\$5.50	10 " " "	"	\$8.35
5 " " "	"	"	\$2.58	5 " " "	"	\$4.18
Sziphkortės (latvakortės) į Europą.	Isz New Yorko į Brema ant greitlaivio (Express)		\$33	Isz Hamburgo į New Yorka ant greitlaivio		\$38.50
" " " " ant regulariszko " "			\$33	" " " " ant regulariszko laivo		\$34.—
Isz New Yorko į Hamburga ant greitlaivio			\$30	Isz Antverpo į New Yorka		\$38.50
				Isz Rotterdamo į New Yorka		\$38.50

Dėl artėsnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 13 val.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDES“ Spaustuvėje.

- Masanavicius** Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistinykštai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai** Trakiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuvizkos** pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius**. Pajauta Lizdeikos dukte, arba Lietuva XIV szimt. metije. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos** Prozaiski rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujus perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukizkos** dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas** Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas**. Lietuvizki dainiai pradžioje XIX sztmeežio. Kliaisizkai tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukasto biografijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milūkas** kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Rankvedis** Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizkas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizki vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P.** Populiariszkas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Radzeviciūtė** M. Anima Vilis, Apysaka. Lietuvizkai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkiericius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas**. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. I, 00
- Duonos** jieszkotojai. Lietuvizkai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82..... 35
- Schmidt, Valdimieras** apysaka.

- Lietuvizkai iszguldė kun. A. Mitukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- ir brieži kun. A. Botanika, arba tautišlus auguminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczius** skas. vysk. M. emai czių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du** broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskol'ais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvice abel'iai ir Kražiuose. Dėl Lietuvice teatro. Paraszė Akmeininis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- Padejimas** Lietuvių tautos Rusų vioszpatystėje. Rusiszkoj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias paringta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanukas**. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas ir K. Moygo ir kun. Pabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinės** Miszijs. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuvizkos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kun. A. Toterius**. Pamokslai gery žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros..... 75
- Lietuvizkos** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo** II ir III lai daprek. 1,00
- A bclarytas kasztuoja 1,25

VYTAUTO HALE.
(Svetaine)
Užeiga del lietuviu.
Visados sziwezės gardus alus, likeriat ir kiti gėrymai.
Pooltė Kvepentl
belis. Cigarai.
Roda duodu visokiuose reikaluose, iszimant amerikiszkas popieras, pasidodant kartumeng ir t. p.

A. P. Adamus
102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

LIETUVIZSKAS PERKRAVJUTAJAS.
Simonas Kraujutaitis.
Perkraustau daiktus isz vienos vietos į kitą, parduodu anglis ir malkas po kiek kas reikalauja ir tai daug pigiaus negu kiti. Teipgi užlaikau krautuve puikių cigarų ir poperosų. Reikale meldžius nei li pas svetintauti.
S. KRAUJUTAITIS
97 N. 4th str.
Brooklyn, N. Y.

Lietuvizska Krautuve vis-kiu siuvamu Maszinu.
Parduodu naujas ir antru ranku siuivamas maszinas.
Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinų ir taisau.
Žmonės vra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviezia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna Altoriaus Vyna
— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusiszką arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsamdoma del veselijų, balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausių prekę.

Mateuszas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.
Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie manęs.
Apart turiu puikią didele sale vadinama „Washington Hall“ del teatro, vestuviu, baliu ir szejp pasilinksminim. Apie gėrymus nereik nei sakyti, nes visi žino jų gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. art Claremont av.
MASPETH, L. J.

Pirmos klasos Hotell
UŽLAIKO SCRANTONE P. LIPAVICZIA.
Geriausia užeiga ir rodos vieta dėl lietuvių. Pirmos klasos visoki gėrymai cigaras. Laitvakortes talposi parduodu ant geriausių linijų.
Nepamirskite, jog **Hotelle**
Petro Lipavicziaus,
po No. 1837 N. Main Ave.

Daktaras isz Lietuvos!
Dr. Med. Leon Cherburg
52 ELDRIDGE Str. New York.
OFISO VALADOS.
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
NEDELIOJE ADARA
Nuo 8 iki 10 ryte
Nuo 2 iki 3 po pietų

Uz \$7 in Lietuva
PROGA DEL VYRU ANT darbinio laivo į Brema, Hamburgą ir Antvepą.
OFISAS: JACOBS 38 Canal Str. NEW YORK, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
13 Grand str.
Brooklyn, N. Y.
(Tik jo iszeltiziamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaisizkai, svarų už viena doleri, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.
Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolį ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expresą reikalingu daiktu. Hoffmano Reumatizmo gyduloė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydulkruopės dėl kraujo, dvidezimts viena giduolkruopė į dėzutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizsimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS
Petra Drangeli
Užlaiko geriausius trunkus, cigasus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tauticzių.
73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tauticzių!

NAUJAI INTAISYTA
„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
 darbus gerai, pigiai ir greitai:

DROKuoja KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
 DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus dar-
 bus del szvento Tevo ir szv.
 Ritu Kongregacijos.

Isduoda ir parduoda knygas visokiase kalbose, kaip tai:
 lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
 kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baz-
 nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
 torius, szventuju stovylas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
 ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausiai.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

„SAULE”

Vienatine du-kart nedeline
 gazieta iszeinanti Amerike
 utarnyke ir petnyceioje,
 kasztuoja

ANT METO \$2.50

IN UZMARE „3.50

Kas uzmoKa \$3.00, tai aplaiko „SAULE” ir
 „LINKSMA VALANDA”.

IN UZMARE „SAULE” IR „L. V.” \$4.50.

ADRESAVOKITE:

D. J. Boczkowski,
 520-522 South Al.,
 Mahanoy City, Pa.

SLAPTYBE.

Skaityk szita su atyda; gal szita ar kita sanvaite reika-
 lamsi mano pagalbos. Per daugelį metų asz užsiėmiau gydy-
 mu vien tik vyriszku ligų, nežiūrint isz kokios priezasties ki-
 busiu kaipo ta: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinvaczias
 per iszlykima jaunysteje, negerus sapnus, už-ikrėtimus, tini-
 mą ingstu, baltus tekeėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioj ar-
 ba įsienėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmin-
 gus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, aypbilis,
 puslės ligas, ir kitokius prietikus kaipo netikimą prie apsi-
 vedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi kurie neotboja
 sunkios ligos arba yra pripažinti už neiszgydomus per kitus
 daktarus, užpraszau atsilaankyti pas mane. Asz iszgydau
 kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduole-
 mis ir nesuprantancziiais aptiekoriais. Mano ofiso praktika
 yra didžiausia New Yorke. Ne bijok, atiek. o busi iszgydy-
 tas per Seną Daktarą Bryan.

PASARGA. Vyras siekiantis iszgydymą slaptin-
 gos ligos ne tur mėginti. Užozėdyk
 pinigius laiką ir skausmus gydymamasis mano budu. Asz tik
 vyrus gydau. Peržiūrėjimas uzdyka. Aiszkliai yra matoma,
 jog asz galiu geriau gydyti kaipo familijų daktarai, katrie mė-
 gina gydyti kiekviena ligą. Netrukdyk laiko mėginimais.
 Asz greitai gydau už pigę mokessti.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

Rodas davinėja uzdyka. Vidutinė mokeskis sykiu su gyduolėms. Iszkirpk ezta
 ir paduok sergancziam draugui. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioj tik popiet.

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienžemis, ką sneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.
GELEŽINE LOVA, SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$1.99 ir augštyu.
ARŽUOLINE SZEFRONA — — — — — \$3.99.
ARŽULINES, SU AUGSZTU UŽPAKALIŲ KRESĖS — — — — — \$0.49
KUDIKIAM KERICZIAI IR VEŽIMUKAI \$2.98 augštyu.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienų.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sake, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliono**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos
pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigus ir su-
drušk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliona,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokių
ant kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

Senas Daktaras Smith,

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros
iszbėrymą, spuogų, skaudulių, pintsaszų, skaudancias gerk-
les, liežuviu, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirksznių
ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą
galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidu-
rių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hymoridos, saugelą,
szirdies ligas, plauzių ligas, katarą, užszirdymą, dusulį,
džiova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą szlapinimosi,
strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vienatiniu žinoma kuri mažas lytiszkas
dalis padidina ir smarkiausias liges nervų, slabnumą isz prie-
žasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, pražudytą
energiją, melancholia, isztekėjimus, svaigulį, drebėjimą, isz-
gastį, nevaisingumą, negalėjimą, pastovinciaz iszgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekarstas ir
instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžio
praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specializtai didžio
gabumo ką tik galėdami gydyt paprasčiausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai
iszbandycziau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie
pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinoncziuosius gabeis dak-
tarais.

Saugokitės nuo tokių žmonių, agentų, draugyszčių, už
dyką duodamų receptų, diržų su elektrika, ir apgavingų pa-
tentavų gyduolių.

Kreipkitės visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra
seniausias ir geriausias, o užcėdysit laiko, pinigų ir skausmų.
Vyrai mislydomi vesti gerai darys atlankydami seną daktarą
Smith. Jis praszaļis kiekvieną periszkadą tame ir ant syk su-
stabdys tekėjimus. Gvarantavoja gruntuamai, greitą ir pigų
iszgydimą. Rodas duoda uzdyką. Liekarstas 50 centų.